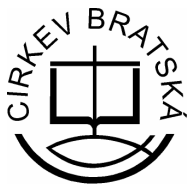

Zborové listy

Z obsahu:

- Slovo na tento mesiac
- Sviatky Veľkej noci
- Poznámly k 1. listu Korinským
- Poézia
- Falošní bohovia VII

Slovo na tento mesiac

Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme.

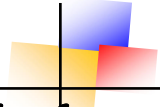
Mt 5,5

Dnešný človek v pohľade do budúcnosti prežíva neistotu a strach nielen z udalosti okolo seba, ale aj z toho, že ľudský život je na tomto svete konečný. Týmto slovom Pán Ježiš Kristus dáva istotu o budúcnosti tým, ktorí sú tichí. Budú dedičmi zeme, ktorá patrí Kristovi, a to zeme, o ktorej hovorí Zj 21,1. Tichí ľudia, takejto istoty viery sú blahoslavení. Ale o akej to vlastnosti hovorí Ježiš?

Mohli by sme hovoriť o opačnom stave vo vzťahu k hlučnosti. Je pravdou, že je veľa hluku rôzneho pôvodu: z víťazstva, kriku zo zúfalstva ale aj zo zábavy a osláv. To však neznamená byť mlčanlivý, pasívny či ustráchaný. Pôvodný grécky výraz „prays“ znamená mierne, skromný, ohľaduplný, zdvorilý, a preto seba ovládajúci. Ježiš sám o sebe hovorí, že je tichý a pokorný srdcom. To preukázal práve v tej najťažšej chvíli svojho pozemského života, keď kráčal cestou odsúdenia na kríž Golgoty za nás hriešnych. To si budeme pripomínať tento mesiac počas Veľkej noci. Skrze túto skutočnosť sa nám dostalo vysvetlenie, že ide o stav srdca človeka pred Bohom Stvoriteľom neba a zeme. Tichosť - táto vlastnosť človeka je darom Božej milosti vyplývajúcej z hlbokého sebazpoznania vlastnej hriešnosti a poznania svojho Tvorcu a Vykupiteľa v Kristovi. Ide o vedomie viery, že Pán všemohúci ma pozná, ako je to vyjadrené v Žalme 139. *„Ty vieš, či sadám, či vstávam; i moju myšlienku chápeš zďaleka. Ty pozoruješ, či chodím, či ležím, o všetkých mojich cestách vieš. Ešte nemám slovo na jazyku, a Ty, Hospodine, už ho celkom vieš. Obkľúčuješ ma zôkol-vôkol, svoju dlaň kladieš na mňa.“* To veriacemu v Pána Ježiša Krista dáva silu byť pokorným, miernym, ohľaduplným a seba ovládajúcim vo vzťahu k bratom a sestrám a blíznym okolo seba. Dr. Lloyd-Jones to takto zhrňuje: *„Tichosť je v podstate správny pohľad na seba samého, vyjadrený ohľaduplným vzťahom k druhým.“*

Nech aj tento čas pred Veľkou nocou nám pripomína to trvalé učenie sa od Ježiša, byť tichými a pokornými srdcom, aby sme našli odpočinutie svojim dušiam (Mt 11,29).

Váš brat kazateľ

Sviatky Veľkej noci v cirkevnom kalendári

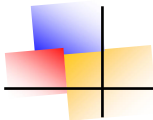
Ak zalistujeme niekoľko rokov dozadu v našich Zborových listoch, vždy sme tejto téme, hlavne jej duchovnému posolstvu, venovali niekoľko príspevkov. Dnes dovoľte, aby sme sa spolu zastavili nad trochou kresťanskej prehistórie spojenej s dátumom Veľkej noci.

Všeobecne sa predpokladá, že sviatok má svoj počiatok v židovskom nomádskom sviatku.

Udalosti slávania Veľkej noci, po hebrejsky PÉSACH, nájdeme podrobne popísané v 2. Mojžišovej, v predchádzajúcich súvislostiach pred kap.12 a nasledovne v kap. 13. Sám Hospodin nariadil Mojžišovi a Áronovi slávenie tejto slávnosti a určil mesiac nisan a deň štrnásty. Zároveň určil nisan ako počiatok izraelského kalendárneho roku. (2M 12,1) Pésach v preklade znamená preskočenie, obídenie (Hospodinovo milostivé obídenie domu Izraelcov Egypte, označených krvou obetného baránka, pri hubení všetkého prvorodeného) a ako pamiatku na vyvedenie z egyptského otroctva. Označuje sa aj sviatkom nekvasených chlebov – macesov, narýchlo, len z múky a vody upečených placiek, horkých bylín a pečeného mäsa baránka, alebo kozliatka.

Aj v časoch Pána Ježiša Krista sa slávila Veľká noc v židovskej diaspóre. Udalosti poslednej večere Pánovej, getsemanské zajatie, obvinenie, ukrižovanie a slávne z mŕtvychvstanie nášho Vykupiteľa, boli a sú ústrednou udalosťou dejín spásy.

Už v prvých storočiach kresťanstva bola Veľká noc dôležitým sviatkom kresťanov. Zhodne so židovským kalendárom a správami evanjelií bol Ježiš Kristus ukrižovaný 14. nisana v piatok, pred veľkým židovským sviatkom Pesach a vstal z mŕtvych v nedeľu po 14. nisane. Túto prax prijala cirkev v Malej Ázii (odtiaľ dostali názov kvartodecimáni – ako štrnásťkári). Ale kresťania na západe Rímskej ríše a v Alexandrii a vtedy vznikajúcich dŕžavách na severe Afriky slávili Veľkú noc v nedeľu po 14 nisane a pamiatku Kristovho ukrižovania si pripomínali v príslušný piatok pred touto nedeľou. Tretia skupina kresťanov z územia Izraela sa pridžala židovského, teda pohyblivého lunárneho kalendára a po zbúraní Jeruzalema

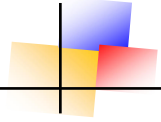

v roku 74 n.l. ho slávila spolu so Židmi, ktorí sa už ale nedržali židovského kalendára, ešte pred 14. nisanom. Okrem týchto rozdielov boli však aj rozdiely vo vierouke. Maloázijské dogmatické cirkvi slávili Veľkú noc s dôrazom na deň vykúpenia, deň radosti a vďačnosti. Západní kresťania dávali dôraz na historický pohľad a slávili pamiatku Kristovej smrti ako deň žaloby, smútku a prísneho pôstu.

Od začiatku kresťania nespochybovali dôležitosť udalostí okolo ukrižovania Ježiša Krista. Chápali to ako jedinečný a nezameniteľný skutok Božieho Syna v Jeho obeti za možnosť človeka prostredníctvom viery, z Božej milosti získať odpustenie u Stvoriteľa a prejsť tak do večného života. S viac menej väčším alebo menším dôrazom sa ale preli o jednotný termín časový. Vynaložili mnoho úsilia na zjednotenie názoru. Podľa záznamov už od roku 155 n.l. hrozil vážnejší rozkol a tak sa na vysokej cirkevnej úrovni pokúšali o jednotu cirkevné authority, biskupi: Augustín, pôsobiaci v Alexandrii, biskup zo Smyrny Polykarp a iní. Pápež Viktor preniesol tento problém na vyjadrenie v synodách. Väčšina sa rozhodla za slávenie Veľkej noci na nedeľu, podľa rímskeho zvyku. Dokonca došlo aj k vylúčeniu z lona cirkvi už vyššie zmieňovaných zástancov kvartodecimánov, prevažne z Malej Ázie, ktorí presadzovali termín 2 dni po 14 nisane.

Až synoda v Arles roku 314 ukončila cirkevnú schizmu a potvrdil ju koncil v roku 325 v Nicei (Malá Ázia), aby kresťania slávili Kristovu smrť a vzkriesenie spoločne tak, že to bude nedeľa nasledujúca po prvom jarnom úplnku mesiaca, teda po 21. marci (od roku 2012 pripadne jarná rovnodennosť už na 20.3.) a ak by pripadol spln na nedeľu, bude sa sláviť až nasledujúca nedeľa. Veľká noc podľa tohoto pravidla kolíše od 23.3 do 26.4. a opakuje sa na ten istý kalendárny deň až po 325 rokoch.

Aj popredný fyzik a matematik Isaac Newton v roku 1733 vypočítal len niekoľko možných dátumov Kristovho ukrižovania a to na piatok 7.4. r. 30, 3.4. r. 33 alebo 23.4. r. 34. Astronómia ponúka podporný argument na dátum ukrižovania k dátumu 3.4. roku 33. V zhode so svedectvami z evanjelií (Mat.27,45,Mar.15,33, Luk.23,44), vtedy vyšiel mesiac nad Jeruzalemom čiastočne zatmený a zatmenie trvalo 51 minút.

Zmŕtvychvstanie by potom podľa predpokladov pripadalo na 5.4. r. 33.

Snahy o zjednotenie určenia dátumu jednotného slávenia Veľkej noci sprevádzajú cirkev až do dnešných časov. Pokus poznačil aj Martina Luthera a ako vieme, východná Ortodoxná a Pravoslávna cirkev sa dodnes riadi Juliánskym kalendárom, ktorý sa od nášho oneskoruje o 13 dní. Pred pár týždňami sme zaznamenali, že výbuch sopky spôsobil síce pre bežného človeka nebadateľné zrýchlenie obehu Zeme okolo svojej osi a teda skrátenie dňa, ale z dlhodobého astronomického hľadiska je to pozoruhodné a podobné úkazy z minulosti nemôžeme vylúčiť.

Asi sa nám netreba príliš zamýšľať nad prehistóriou kresťanstva v jeho formálnej podobe. Ctíme viac duchovnú podstatu. Prosme Pána, aby sviatky Veľkej noci sme naplnili tak, ako sú zapísané v I. Kor. 5,7-8.

„Vyčistite starý kvas, aby ste boli novým cestom, tak ako ste nenakvasení. Lebo ved' i náš Veľkonočný Baránok je zabitý za nás, Kristus.

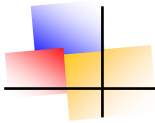
A tak svätme, nie v starom kvase, ani kvase zlosti a nešľachetnosti, ale ako nenakvasený v čistote a pravde.“

D. Klincková

P.S. V našom jazyku sa často používa spojenie „prísť na paškál, zobrať na paškál“ a už ani nevieme, kde vzniklo. Paškál je označením pre spojenie, že niekto alebo niečo príde na svetlo, na pretras. Súvislosť s Veľkou nocou je v tom, že v prostredí Katolíckej cirkvi sa na začiatku veľkonočnej vigílie zapáli svieca (paschálna) a od nej sa zapalujú ďalšie, ktoré sa noria do vody a majú symbolizovať znamenia nového, očisteného života.

RADA:

„Niet Ho tu, ale vstal. Rozpamätajte sa, ako vám hovoril, keď bol ešte v Galilei, keď povedal, že Syn človeka musí byť vydaný do rúk hriechnych ľudí, byť ukrižovaný a tretieho dňa vstať z mŕtvych.“ (Luk.24.6-7)

Anna Lazoňová: Tiché navíjanie

V tichu zázračnom so smútok strie
a vetrík ešte tichšie pohýbe v záclone ukrytý žiaľ.
Si samým pred sebou - samým pred sebou?
Či klameš svoje ja nádejou mámivou?
Zajatec myšlienok navíjaš kľbko s uzlíkmi,
presýpaš kamienky spomienok,
v tichu zázračnom počuješ hlas,
že Kristus svojou láskou rozmotal na kríži uzlíky vín,
aby si v nádeji uveril, že nádej jediná v Kristu je zjavená.

Vybral M. Bielik

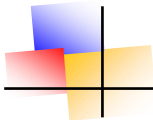
Poznámky k 1. listu Korinťanom

1. O Korinte

Mesto ležiace v rímskej provincii Achája bolo rímskou kolóniou. Od roku 26. sídlo rímskeho prokonzula pre provinciu Achája. Leží pri úzkej šiji, ktorá spája polostrov Peloponéz s ostatnou gréckou pevninou. Bolo to prístavné mesto, malo 2 prístavy - východnú Kenchreu a západný Lechaion. Vďaka svojej výhodnej polohe sa stalo významným obchodným a politickým strediskom. Žilo v ňom v tej dobe asi 0,5 milióna obyvateľov a bolo 4.najväčším mestom čo do veľkosti (po Alexandrii, Ríme a Sýrskej Antiochii). Šlo o tzv. Nový Korint, ktorý založil Gaius Július Caesar v r.46 pr.Kr. po tom, čo ten starý zbúrali a vyplenili Rimania na čele s Minusom sto rokov predtým. Bol známy svojimi filozofmi, ale aj nemravnosťou, ktorú podporoval nerestný kult Afrodity a stalo sa tak miestom, kde kvitla profesionálna prostitúcia. Preto označenie „žiť po korintsky“ znamenalo žiť nemravne. V meste sa pravidelne konali aj tzv. isthmické hry, ktoré v tomto liste spomína aj apoštol Pavol (9,24-27).

2. Pavlov príchod do Korintu

Apoštol Pavol sem prichádza z Atén (Sk 18,1) ako „slabý, preniknutý veľkým strachom a chvením“ (1.Kor 2,3) – pramenilo to zo značného neúspechu jeho pôsobenia v Aténach (u Židov neprebudil väčší záujem, pohania ho odmietli s pohrdaním), čo možno vyústilo až do istých pochybností o pravosti jeho apoštolstva. Do Korintu prišiel počas svojej druhej misijnej cesty a pobudol tam najmenej 1,5 roka (pravdepodobne od jesene 51 do jari 53). Ubytoval sa u manželov Priscilly a Akvilu, s ktorými mal spoločné remeslo – zhotovoval stany. Svoje hlavné poslanie v meste však videl v zvestovaní evanjelia, čo aj nakoniec vyústilo do založenia zboru, ktorý prevažne tvorili kresťania z pohanov, najmä sociálne nižšie stojaci (1,26). I keď zbor nebol veľký a neskôr spôsobil Pavlovi najväčšie starosti, zohral v dejinách cirkvi dôležitú úlohu práve dielom, ktoré v ňom vykonal.

3. Pavlova korešpondencia

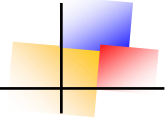
Po odchode z Korintu Pavol pokračoval v ceste ďalej na východ, navštívil Palestínu a už v rámci svojej tretej misijnej cesty zotrval nejaký čas v Efeze. Tu ho zastihli správy o zbore v Korinte a jeho problémoch. O týchto problémoch sa dozvedá jednak od ľudí z domu Chloé a tiež od troch členov korintského zboru – Štefana, Fortunata a Achaika, ktorí priniesli Pavlovi nejaký finančný príspevok a zároveň list obsahujúci rad otázok, na ktoré žiadali Pavlovu odpoveď. Nebolo pochýb o tom, že zbor v Korinte mal čo robiť, aby sa jeho členovia vysporiadali s vplyvmi pohanskej múdrosti a spôsobi života, ktorý tam vládol. Pavlovou reakciou teda bolo, že napísal list do korintského zboru (náš 1.Korintanom). Napísal ho na konci svojho pobytu v Efeze, a to pravdepodobne v zime roku 55 (iné zdroje uvádzajú začiatok roku 57) a do Korintu ho zanesol jeho spolupracovník Timoteus (16,10). Nebol to však prvý list do tohto zboru. Apoštol mal so zborom čulé styky a napísal tam najmenej štyri listy, z ktorých dva sa zachovali. Jeden z nich predchádzal nášmu 1.listu, ktorý Pavol napísal možno hneď po príchode do Efezu a o ktorom sa aj sám zmieňuje (1.Kor.5,9). Ide o tzv. stratený list.

4. Rozdelenie listu

Skladba epištoly ja daná poradím, v ktorom boli apoštolovi Pavlovi oznámené problémy korintského zboru a v ktorom na nich odpovedal. A preto je možné ju rozdeliť na dve časti:

a) kapitoly 1-6: píše v nich o ťažkostiach, o ktorých sa dozvedel od „domácich Chloé“ a ktoré sa týkali najmä rozdelenia v zbore, mravných pokleskov a sporov, ktoré narušili pokoj v zbore;

b) kapitoly 7-16: odpovedá tu na otázky, ktoré mu položili vyššie spomenutí starší korintského zboru.

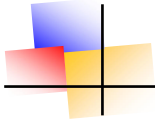

5. Problémy korintského zboru

- a) roztržky, sváry, delenie na skupinky (1,11-12)
- b) telesnosť, závišť, svár (žiarlivosť) (3,3b-5a)
- c) povyšovanie, pýcha (4,18)
- d) smilstvo (5,1)
- e) súdne spory medzi kresťanmi a ich riešenie pred svetským súdom (6,6-7a)
- f) jedenie mäsa obetovaného modlám – pohoršovanie bratov so slabším svedomím (8,10)
- g) modlárstvo, pokúšanie Krista a reptanie (10,7-10)
- h) zlozvyky pri Večeri Pánovej (nosenie vlastného jedla a tým ponižovanie chudobných) – pomýlili si Večeru s hostinou (11,20-22)
- i) popieranie zmŕtvychvstania (15,12).

M. Kuzma

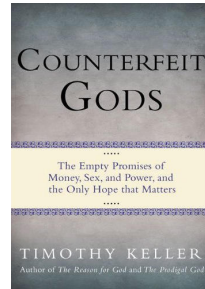

Úvod ku knihe *Falošní bohovia* od Timothy Kellera (VII.)

ZVODY ÚSPECHU

Úspech je ako droga, ktorá dáva pocit dôležitosti a ceny, ale rýchlo tento pocit vyprchá a človek potrebuje novú dávku. Hnacou silou, ktorá je za tým, však nie je radosť, ale strach.

Krátko pre smrťou filmového režiséra Sydney Pollacka sa objavil článok, ktorý zverejnil jeho neschopnosť spomaliť a prežívať posledné roky s jeho najbližšími. Nedokázal sa uspokojiť s tým, že by mal prestať so svojou prácou. Zdôvodňoval to tým, že vždy, keď dokončil nejaký film, cítil, že urobil, čo sa od neho očakáva v zmysle, že si zaslúžil život na ďalší rok, či viac. A preto musel začať znovu.

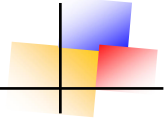
V dnešnej dobe ľudia nezneužívajú alkohol, zneužívajú svoje životy. Ak je človek úspešný, ak sa mu podarí nejaký projekt, cíti sa ako "dynamit". Avšak tento pocit netrvá dlho a veci sa po čase dostanú do normálnych koľají. Tu si človek povie, že musí začať nejaký nový projekt. To je ešte stále normálne. Nie je dobré to, ak to človek robí len kvôli tomuto euforickému pocitu.

Modlársky úspech

Osobný úspech vedie k pocitu, že sme dobrí a že je to len naša zásluha, že naša bezpečnosť a hodnota spočíva v našej vlastnej múdrosti, sile a výkone. Byť najlepší v tom čo robíme, byť na vrchole, znamená, že nikto nie je ako my. Sme tí najlepší.

Jedným zo znakov, že úspech sa stal modlou, je falošný pocit istoty, ktorý prináša. Úspešní ľudia sú častejšie zaskočení

Seriál analýzy myšlienok originálu knihy T. Kellera: *Counterfeit Gods* (Falošní bohovia)

ťažkosťami. Falošný pocit istoty a bezpečia pochádza zo zbožňovania nášho úspechu a z očakávania, že nás to ochráni od problémov a ťažkostí života spôsobom, akým môže len Boh. Modlárstvo úspechu taktiež ničí pohľad na samého seba. V dôsledku toho sú vlastné schopnosti preceňované.

No hlavným znakom, že sa úspech stal modlou, je, keď zistíme, že nie sme spokojní, pokiaľ sa nedržíme na špičke v oblasti, v ktorej pôsobíme.

Bolo by chybou myslieť si, že toto nebezpečenstvo modlárstva z úspechu číha len na jednotlivcov. Je to rovnako nebezpečné pre celé skupiny profesionálov, ktorí sú tak zaľúbení do svojich schopností a skúseností, že ich považujú priam za spasiteľské. Či snáď si vedci, sociológovia, lekári alebo politici priznajú obmedzenia svojich možností? Alebo či miesto toho nerobia "spasiteľské" vyhlásenia?

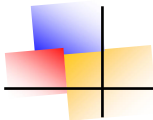
Kultúra súťaženia

V dnešnej kultúre sme čiastočne zraniteľnými pri odolávaní urobiť si z úspechu falošnú modlu. V tradičných kultúrach je ľudská hodnota vyjadrená skrze "poctu". Pocta je daná tým, ktorí si splnili svoju úlohu v spoločnosti, či už ako občan, otec, matka, učiteľ alebo vládca. Moderné spoločnosti sú individualistické a založené na "dôstojnosti". Dôstojnosť znamená právo každého jedinca rozvinúť jeho/jej vlastnú osobnosť bez dôrazu na akúkoľvek spoločenskú rolu. Takéto moderné spoločnosti dávajú veľký tlak na jednotlivcov, aby dokázali svoju hodnotu cez osobný úspech. Nestačí byť len dobrým občanom alebo členom rodiny. Treba vyhrať, dostať sa na vrchol, ukázať všetky kvality.

Ak nás naša celá spoločnosť povzbudzuje a nabáda k tomu, aby sme si osvojili tohto falošného boha, ako môžeme uniknúť?

Úspešný mŕtvy muž

Jedným z úspešných a mocných mužov vo svojej dobe bol Námán, ktorého príbeh by sme našli v Biblii, II. Kráľov 5. Bol veliteľom sýrskej armády a bol ekvivalentom dnešného

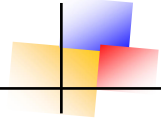

premiéra. Bol vysoko cteným a odvážnym vojakom. Napriek týmto všetkým poctám, vyznamenaniam a úspechu to bol žijúci mŕtvy muž. Ochorel na malomocenstvo. Odrazu mu všetok úspech bol nanič a stal sa outsiderom. Mnoho ľudí sa ženie za úspechom, aby prekonal pocit, že sú v niečom „outsideri“. Domnievajú sa, že úspech im otvorí dvere do klubov, do spoločenských kruhov a že získajú vplyvné známosti. Úspech to síce sľubuje, ale nemôže to zaručiť pocit uspokojenie, ktorý ľudia hľadajú. Mnoho úspešných ľudí svedčí, že stále sa cítia ako „outsideri“ a majú sami o sebe pochybnosti.

Pred pádom dvojčiek, 11. septembra 2001, v jednom magazíne v Spojených štátoch odkryl jeden článok prehnaný dôraz na úspech a materializmus v celej nahote. Zanedlho na to sa vo svetle miernej recesie v rokoch 200-2001 objavili mnohé podobné žaloby, ktoré obviňovali spoločnosť zo závislosti na úspechu. Kládli otázku: Kedy sa naučíme, že sme si z úspechu urobili boha našej spoločnosti? A vtedy prišiel útok na dvojčky a médiá oznamovali koniec tejto závislosti a návrat k tradičným hodnotám tvrdej práce a triezvejším očakávaniam. Nič z toho sa však nestalo. V rokoch 2008-2009, keď sa zrútila globálna ekonomika, bolo jasné, že naša kultúra sa vrátila späť k závislosti na úspechu.

Koniec modlárstva

Modla úspechu nemôže byť len vyhnaná, musí byť nahradená. Ako môže byť zlomená túžba nášho srdca urobiť „nejakú veľkú vec“, aby sme potlačili pocit neschopnosti alebo aby sme dali zmysel nášmu životu? Jedine pohľadom na to, čo Pán Ježiš vykonal pre nás, na Jeho veľkú obeť. Vtedy pochopíme, prečo Božia záchrana nevyžaduje od nás „nejaké veľké veci“. Všetko potrebné už za nás Ježiš vykonal, jediné, čo musíme urobiť my, je „umyt sa“. Ježiš už za nás všetko zaplatil a miluje nás. Ak tomu, čo pre nás vykonal, uveríme a je tým skutočne pohnuté aj naše srdce, je začiatok konca závislosti na „úspechu za každú cenu“.

Biblický príbeh spásy je v kontraste s naším ospevovaním úspechu. Počas celej služby Pána Ježiša sa ho jeho učeníci stále pýtali, „Kedy sa staneš mocným? Kedy sa prestaneš priateľiť s tými najchudobnejšími? Kedy začneš zarábať peniaze?“ Namiesto toho Ježiš slúžil skromne a pokorne a napokon bol mučený a ukrižovaný. Ježišovej spásy sa nemôžeme domôcť silou, ale prijímame ju skrze naše slabosti a potrebu. A napokon ani táto spása nebola vydobytá silou, ale skrze službu, utrpenie, obeť a smrť. To je jeden z najväčších odkazov Biblie: Boh si vyberá slabé veci, aby zahanbil tie silné; opovrhované veci, aby zahanbil tie múdre (1. Korintánom 1, 29-31). To je spôsob, akým koná Boh.

D. Klein

ZASLÚBENIE:

„ Lebo ste kúpení za drahú cenu ...”

(I.Kor.6.20)

„...a od všetkého, od čoho ste v zákone Mojžišovom nemohli byť ospravedlnení, v ňom sa ospravedľňuje každý, kto verí.”

(Sk. 13.39)

PROSBA:

„ ...: Pane, rozpomeň sa na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva..

A Ježiš mu odpovedal: Amen ti hovorím, dnes budeš so mnou v raji.”

(Luk.23.42-43)

Informácia o letnom tábore

Týmto by sme chceli dať do pozornosti letný detský výlet. Ak Boh dá, bude sa konať 16.-21. augusta na táborisku v Hermanovciach a mal by byť pre deti vo veku od 8 do 13 rokov. Takže, ak máte deti vlastné, prípadne v príbuzenstve alebo v susedstve, neváhajte a pozývajte ich.

Ak by mal niekto záujem ísť ako vedúci, budeme veľmi radi. V takom prípade kontaktujte Kleinovcov.

Táborový tím

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

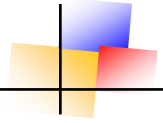
Len pre vnútornú potrebu.

Uzavierka nasledujúceho čísla je v utorok 19.4.2011.

Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: J. Vaščák, br. kaz. Halža, I. Žežula, D. Klincková, K. Motýľová,
M. Motýľ, M. Bielik (jazyková korektúra), J. Kleinová (grafika).

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ Návrik spevu mládeže:** v nedeľu o 9.00 v modlitebni
- ✚ Nedel'né zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- ✚ Program pre deti:** malá a veľká besiedka: o 10:30 v učebni a v kancelárii zboru.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. P. Halža 0907 927 590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

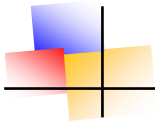
Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Jubilanti: Boldižárová Jolana

Modlitebné podnety:

- ✚ Za všetky stretnutia v zbere, za ich duchovný úžitok
- ✚ Za konferencie v tomto mesiaci
- ✚ Za duchovnú jednotu zboru
- ✚ Za víťazstvo nad ľahko obkľučujúcim hriechom
- ✚ Za evanjelizačnú a svedeckú službu
- ✚ Za Vítkovce
- ✚ Za nezamestnaných
- ✚ Za misiu doma a v zahraničí
- ✚ Za rodiny za výchovu deti v duchu evanjelia

Program na mesiac apríl

1.	Pi	Konferencia „Máme čo zvestovať“ Lipt. Mikuláš
2.	So	Konferencia „Máme čo zvestovať“ Lipt. Mikuláš
3.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. J Vaščák, kaz. P. Halža/, Večera Pánova 18.00 Modlitby
4.	Po	17.30 Mládež
7.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža /
8.	Pi	18.00 Zborová biblická škola
9.	So	17.00 Schôdza staršovstva Konferencia pracovníkov s deťmi v CB Prešov
10.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br.M. Bielik, kaz. P. Halža/ 18.00 Ako žiť evanjelium /J. Lesondak, J. Taley/ 18.00 Michalány
11.	Po	17.30 Mládež
14.	Št	18.15. Biblická hodina /kaz. P. Halža/
17.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Madáč, kaz. P. Halža/ 16.00 Stretnutie rodín
18.	Po	17.30 Mládež
21.	Št	18.15 Spoločenstvo viery pri pamiatke na poslednú Pánovu večeru
22.	Pi	15.00 Zastavenie zboru na Veľký piatok
24.	Ne	10.00 Zhromaždenie na Veľkonočnú nedeľu / br. I. Žežula, kaz. P. Halža/
25.	Po	17.00 Vítkovce
28.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
29.	Pi	18.00 Zborová biblická škola Stretnutie vs. mládeže - "Pozri sa Pravde do očí" CB Hermanovce
30.	So	Stretnutie vs. mládeže - "Pozri sa Pravde do očí" CB Hermanovce
1.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Liška , kaz. P. Halža/ 18.00 Modlitby

Zmena programu vyhradená.